

ФАЛСАФА ВА ХУКУК

**ИЖТИМОЙ - СИЁСИЙ, МАЬНАВИЙ - МАЬРИФИЙ,
ФАЛСАФИЙ - ҲУ҆ҚУ҆ҚИЙ ЖУРНАЛ**

3
2023

FALSAFA va HUQUQ
ФИЛОСОФИЯ и ПРАВО
PHILOSOPHY and LAW

МУНДАРИЖА:

Усманов М.Ш.	<i>Барқарор ривожланиши мақсадлари ва инсон ҳуқуқларини таъминлаш</i>	4
Абдураманов Х.Х.	<i>Ўзбекистонда демографик дивидендинг шаклланиши ва ундан самарали фойдаланиши ўйлари</i>	7
Ахмедов Э.К.	<i>Янги Ўзбекистондаги модернизациялаш жараёнларида багрикенгликни таъминлаш</i>	12
Шоимов А.Р.	<i>Янги Ўзбекистоннинг тараққиёт стратегиясида ёшларнинг ижтимоий-сиёсий фаолиги масалалари</i>	16
Юлдашев А.Э.	<i>Жадидчилик ҳаракатида давлат фуқаролик хизмати масаласи</i>	20
Хусанов Б.Э.	<i>Инсон - эстетик тарбиянинг асосий омили</i>	24
Исламходжаев Х.С.	<i>Административное право в системе публичного и частного права.</i>	28
Жиянмуратова Г.Ш.	<i>Ёшларни ижтимоий қўллаб-қувватлашнинг меъёрий-ҳуқуқий асослари</i>	35
Teshaboev M.M.	<i>Ijtimoiyadolat va ijtimoiy-iqtisodiy rivojlanish tamoyillari</i>	39
Исмаилов Ж.Ж.	<i>«Мягкие» стратегии противодействия радикализации общества: опыт зарубежных стран</i>	43
Иҳтиёров М.Р.	<i>Телевидениенинг жамоатчилик фикрини шакллантиришдаги ижтимоий-фалсафий омиллари</i>	47
Мажидов Ш.А.	<i>Коррупциявий ҳуқуқбузарликлар ҳақида хабар берган шахслар тушиунчасининг назарий масалалари</i>	51
Турабова С.К.	<i>Илмий баҳс – долзарб ижтимоий масалаларни ҳал этишининг мантиқий-эпистемик асоси</i>	55
Иzzатуллаев Б.И.	<i>Aқи ташқи сиёсатида рақамли дипломатия тараққиётининг асосий босқичлари</i>	60
Ўлмасхўжаев З.А.	<i>“Давлат ва миллий хавфсизлик” тамоилини илмий тадқиқ этишининг назарий шарт шароитлари</i>	65
Насимов А.А.	<i>Ахборотлашган жамиятда ахлоқий қадриятларнинг ахборот хуружларини олдини олишдаги ўрни</i>	70
Мардиева М.	<i>Тилнинг жамиятдаги мұхым ўрни</i>	75
Маҳкамов Қ.	<i>Тарихий онг - миллий ижтимоий хотирани ривожлантириши омили</i>	79
Тургунова Н.Т.	<i>Ёшлар сиёсатини амалга оширувчи субъектларнинг ўзаро ҳамкорлиги</i>	83
Абдиев F.Е.	<i>Янги Ўзбекистон ёшлари сиёсий онгини юксалтириши</i>	88
Камилов Ф.О.	<i>Ногиронлиги бўлган болаларни ижтимоий ҳимоя қилиши бўйича хориж тажрибаси</i>	93
Усенов Ж.	<i>Ёшларнинг миллий менталитетини шакллантиришда маънавий мероснинг аҳамияти</i>	98
Азамова М.	<i>История развития национальных видов спорта</i>	103
Утемуратова С.Ш.	<i>Экологияни жиноиий-ҳуқуқий муҳофаза қилиши</i>	107
Ташаев Л.А.	<i>Ёшлар билан ишлашда ахлоқий идентикликтарнинг назарий-методологик таҳлили</i>	111
Расулов Р.	<i>Ёшлар билан ишлашда тарбиянинг мағкурафий асослари.</i>	116
Хусанов F.Е.	<i>Оиланинг маънавий-ахлоқий қадриятларни ривожлантиришдаги</i>	121

	фалсафий негизлари	
Таирова Г.М.	<i>Жиноят содир этилишининг сабабларига доир макро-социологик таълимомотлар</i>	125
Абдуллаев Ж.А.	<i>Азизиддин Насафийнинг инсон келиб чиқиши ва абадий қайтииши масаласи ҳақидағы қараашлари</i>	130
Исламходжаева М.А.	<i>Сравнительный анализ защиты прав молодежи в зарубежным странах.</i>	135
Турғунбоев Ж.Ж.	<i>“Ақл марказ”ларини тадқиқ этишининг назарий- концептуал асослари</i>	138
Бутоев И.У.	<i>Соғлом турмуши тарзининг шаклланишида тарихий маънавий мероснинг ўрни</i>	143
Хожиев Р.Б.	<i>Креативлик феноменининг генезиси ва шаклланиши</i>	148
Абдуллаев И.А.	<i>Ёшлар ахлоқий маданиятини шакллантиришида умуминсоний маънавий мероснинг ўрни</i>	152
Нуруллаева Дж.С.	<i>Правовые аспекты управления международным спортивным движением</i>	157
Аметов А.Қ.	<i>Миллий маънавий қадриялар – инсон қадрини улуглаши омили</i>	162
Расулов Ҳ.М.	<i>Сиёсий жараёнларда сиёсий маданиятнинг намоён бўлиши хусусиятлари</i>	166
Мирджамалова Н.З	<i>Хотин-қизларнинг соғлом тарзини шакиллантиришининг педагогик асослари</i>	170
Улфатиллаева С.С.	<i>Ҳадис илми классификацияси</i>	175
Равшанов А.С.	<i>Баркамол авлодни тарбиялашида маънавият ва миллий қадрияларни ўрни</i>	180
Акилова Ў.М.	<i>Маърифатли жамият барпо этишининг маънавий омиллари</i>	185
Равшанова Г.А.	<i>Ўзбекистоннинг янгиланиши жараённида фуқаролик жамиятини ривожлантиришида адолатли давлат гоясининг маънавий омиллари</i>	189
Алимухамедова Н.Я.	<i>Глобал интеграция жараёнларида маданиятлар хилмачиллигини сақлагаши масаласи</i>	193
Ботирова Ҳ.Э.	<i>Жанубий вилоятларда аграр соҳа ходимларининг майший турмуши ва ижтимоий ҳимоялаши масалалари</i>	197
Мамадаминова Б. А.	<i>Ўрта асрларда ирригация тизимларининг ривожланиши ва тарихи</i>	202
Хакимова М.А.	<i>Ўзбекистон тараққиёти ва ёшлар маънавияти</i>	206
Ҳамраев С.	<i>Мулкдорлик ва тадбиркорлик фаoliятининг ижтимоий- фалсафий мазмуни</i>	211
Қиём Назаров	<i>Маънавият илми даргаси</i>	215

БАРКАМОЛ АВЛОДНИ ТАРБИЯЛАШДА МАЬНАВИЯТ ВА МИЛЛИЙ ҚАДРИЯТЛАРНИ ЎРНИ

А.С.Равшанов –
сиёсий фанлари
бўйича фалсафа доктори (PhD)

Бугун тараққиёт йўлидан изчил боришимизда, эзгу мақсадларни амалга оширишда замонавий билим ва касб-хунарларни эгаллаган, мамлакатимиз истиқболи учун маъсулиятни ўз зиммасига олишга қодир бўлган иймон- эътиқодли ёшларни шакллантириш давлат сиёсатида асосий вазифа ҳисобланади.

“Инсонга хос орзу интилишларни рўёбга чиқариш, унинг онгли ҳаёт кечириши учун зарур бўлган моддий ва маънавий оламни бамисоли парвоз қилаётган қушнинг икки қанотига қиёсласак, ўйлайманки, ўринли бўлади” [1]

Инсон жамиятда муайян мақсад-мудаосиз яшай олмайди. Ҳар бир инсон ўзининг келажагини бирор-бир мақсад шаклида олдиндан тасаввур қила олмаса, унинг бунёдкорлик харакати сусаяди, натижада инсоннинг кайфиятини тушкунлик, фаолиятини эса бепарволик, лоқайдлик ва дахлсизлик каби иллатлар эгаллаб олади. Шу маънода маънавий етуклик ҳам шахсга жамиятда ўз ўрнига ва муайян ижтимоий мавқега эга бўлиб яшashi учун йўналтирувчи ғоялар, тушунчалар ва ахлоқий қарашлар тизимини тақдим этади.

Маънавий етуклик шахснинг онги, тафаккури, идроки, ҳиссий дунёси умуман, маънавий (ички) оламида шакллансада, лекин у муаян жамиятнинг маънавий даражаси учун ижтимоий эҳтиёжлар, талаблар ва заруриятлар сифатида пайдо бўлади. Шу маънода ҳар бир жамиятда даврий ва умумий маънавий идеаллар юзага келади. Даврий маънавий идеаллар бир жамиятнинг эҳтиёжларини рўёбга чиқарса, умумий маънавий идеаллар эса барча жамиятга хос бўлади. Масалан, ҳозирги жамиятимиз учун инсоннинг соғлом эътиқодга эга бўлиши долзарб маънавий етуклик ҳисобланса, инсон қадрини сақлаш эса умумий маънавий идеалга хос бўлган ғоядир.

Буюк алломаларимиздан бири Форобий фозил инсон қуйидаги ўн икки фазилатга эга бўлишини уқтиради.

- Тўрт мучали соғлом бўлиши.
- Фаросатли бўлиши.
- Хотираси кучли бўлиши.
- Заковатли бўлиши.
- Нотик бўлиши.
- Билимли бўлиши.
- Барча нарсадан кўзи тўқ бўлиши.
- Ҳақгўй ва одил бўлиши.
- Донишманд ва ориятли бўлиши.
- Нафсини енга оладиган бўлиши.
- Адолатпарвар бўлиши.
- Қатъий ҳукмли бўлиши[2].

Бундай фазилатларга эга шахс инсонийликни сустэмол қилмайди. Чунки бу туйғу унинг фозил шахс бўлиб етишишига олиб келади. Айни пайтда, Форобий бундай фазилатларнинг барчасини мужассам этган одамни топиш баъзида мушқул бўлишини таъкидлайди ва шундай ҳолатда ушбу фазилатларнинг “беш-олтитаси бўлган инсонни етук деб ҳисоблаш мумкин” лигини айтади.

Ёшлиарнинг комил инсон бўлиши, ҳалоллик ва адолат билан ҳаёт кечириши каби олижаноб фазилатларнинг маъно-мазмунини, нафақат, чуқур англаши, балки ана шундай хусусиятларга эга бўлиши, уларга амал килиб яшashi уларнинг маънавий бойлигини белгилаб берадиган асосий мезонларидир.

Инсон маънавий етуклиги ҳақида гапирилганда буюк ижодкор олим Озод Шарафиддинов ўз сабоқларида шундай деган эди. “Ҳеч қаерда ҳеч қайси инсонлар жамияти фақат моддий манфаатларга суюнибгина, фақат моддий эҳтиёжларини қондирибгина ҳаёт кечира олмайди-инсон ҳаётининг саодатли бўлмоғи учун виждан ва иймон унинг ҳаётида устувор бўлмоғи керак”[3].

- Инсонни инсон қиладиган, жамиятни жамият қиладиган қудрат виждан, инсоф, диёнат, адолат ва ҳақиқатнинг барқарорлиги.

- Зиёли ўзини халқнинг узвий қисми деб ҳисобламоғи, халққа қарши бўхтонларни рад этмоғи, халқнинг маънавий бойлигининг посбони бўлмоғи лозим.

Мисоллардан кўринадики, инсонпарварлик – умуминсоний қадриятлар сирасига киради. Маънавиятни шакллантиришга бевосита таъсир қиладиган яна бир муҳим омил таълим-тарбия тизими бўлиб, бу ҳақда Биринчи Президентимиз И.А.Каримов “Юксак маънавият – енгилмас куч” асарида шундай деган эди. “Албатта, таълим - тарбия - онг маҳсули, лекин айни вақтда онг даражаси ва унинг ривожини ҳам белгилайдиган, яъни ёшларнинг маънавиятини шакллантирадиган ва бойитадиган энг муҳим омилдир. Бинобарин таълим-тарбия тизимини ва шу асосда онгни ўзгартирмасдан туриб, маънавиятни ривожлантириб бўлмайди”.

“Энг муҳими, юртимизда моддий ва маънавий жараёнларнинг ўзаро мутаносиб тарзда ривожлантирилаётгани сиёсий-ижтимоий барқарорлик ва тараққиётнинг мустаҳкам гарови бўлиб хизмат қилмоқда”[1] деган эдилар.

Хозирги кунда энг муҳим вазифалардан бири баркамол шахс тарбияси бўлгани учун ёш авлодни маънавий жиҳатдан тарбиялаш муаммосининг долзарблиги ва аҳамияти ортиб бормоқда. Маънавий баркамол ёшларни тарбиялаб вояга етказиш давр талаблари асосида юзага келган, сиёсий-ижтимоий ва иқтисодий тараққиётимиз тақдири билан узвий алоқадорликка бўлган улуғвор, масъулиятли, давлат аҳамиятига эга бўлган вазифа эканини қўйидагича баён этиш мумкин:

Биринчидан, Ўзбекистоннинг буюк давлат бўлишини маданиятли, маънавиятли, юксак одоб-ахлоқли, ўз халқи, миллати, Ватанини бутун вужуди или севиб - ардоқлайдиган, аждодлари яратган бебаҳо илму-хунар жавоҳирларини имкон қадар мукаммалроқ эгаллаб олган, бутун инсониятга хос қадриятлардан баҳраманд, боҳабар бўлган комил инсонларсиз тасаввур этиб бўлмайди.

Иккинчидан, фуқаролик жамиятини барпо этишнинг энг муҳим шартларидан бири – янгича, замонавий фикрловчи, иймон-эътиқоди мустаҳкам, мустақиллик йилларида шаклланган тафаккур ва дунёқарашга эга бўлган, мустақиллик маънавияти асосларини мукаммал ўзлаштириб олган баркамол авлодни, камолотга эришган инсонларни шакллантиришдан иборатdir.

Учинчидан, жамиятимиз тараққиётининг пойдевори бўлган баркамол авлод ва камолотга етган инсонлар пораҳўрлик, ўғрилик, товламачилик, фирибгарлик, вазифани сунистэмол қилиш каби ярамас иллатларнинг олдини олиш, ижтимоий адолат қарор топишини таъминлашнинг муҳим ва зарур омилларидан бўлиб ҳисобланади.

Баркамол шахс бўлиб шаклланиш Ўзбекистон таълим тизими доирасида, унинг олий ва ўрта маҳсус, касб-хунар таълими босқичи учун, баркамол шахс моделини жорий этишнинг барча йўналишларини ўзига қамраб олган тарзда олиб борилишини тақозо этади.

Ёш авлодни баркамол шахс қилиб шакллантириш ғояси жамият тараққиётининг мавжуд босқичида баркамол шахс ва малакали мутахассисни тарбиялашдан иборат. Ушбу ижтимоий буюртмани тўлақонли бажариш узлуксиз тарбия тизими мазмунида қўйидаги асосий таркибий қисмларини акс этишини тақозо қилмоқда: баркамол шахснинг сиёсий, ҳукукий (фуқаролик) билим ва маданият, мағфуравий иммунитет ва ғоявий курашчанлик, динлар ҳақида билим ва маданият, экологик билим, касбий маҳорат, соғлом ҳаёт тарзи ва жисмоний маданият, шахснинг маънавий баркамоллик даражасидаги камолоти, педагогик,

психологик билим ва малакалар, иқтисодий билим ҳамда бошқа жиҳатларнинг барчасини ўз мазмунига қараб қамраб олиши зарур.

Бу борадаги яна долзарб вазифалар:

– мамлакатимизда амалга оширилаётган ислоҳотлар ва ўзгаришлар билан боғлиқ жараёнларнинг, улкан бунёдкорлик ишларининг мазмун-моҳиятини ўқувчиларимиз ва талабаларимизга содда ва лўнда килиб тизимли тарзда мудом тушунтириб бориш, уларни ҳуқуқий демократик давлат ва эркин фуқаролик жамияти қурилишининг фаол бунёдкорларига айлантиришдан иборат;

– миллий манфаатларимизга зид бўлган заарали ғоялар, турли таҳдидлар ва хуружларнинг мақсад муддаоларини аниқлаш, уларнинг ёшларимизга тъсирини чуқур ўрганиш ва шу асосда маънавияти юксак авлодни тарбиялаш;

– ёш авлод қалби ва онгода юксак маънавият тамоиллари ва соғлом дунёқараш асосларини мустаҳкамлашга хизмат қиласиган замонавий инновацион технологиялар, интерфаол усуслардан самарали фойдаланиш, тарғибот ва ташвиқот ишларини ривожлантириш борасида шу соҳадаги адабиётлар ва дарсликларни янада кўпайтиришга зарурат пайдо бўлганида кўринади.

Инсон барча нарсаларни яратади, яратган нарсаларини ўзига бўйсундиради. Истаса алмаштиради, истамаса йўқ. Уни яратадиганда адашиш мумкин, аммо кеч бўлсада хатони тўғирлаши, қўйингки бузиб ташлаб, қайтадан қуриши мумкин. Энг асосийси, унинг тизгини инсон қўлида бўлади. Лекин жамиятда инсон истагандек бўлмайдиган, бўлдира олмайдиган нарсалар ҳам бор. Бу ёшлар тарбиясиdir. Ёшлар тарбиясида умуман, тарбияда хато қилиш у ёқда турсин, ҳаттоқи танафус ҳам бўлмайди.

Мамлакатимиз Президенти Ш.Мирзиёев ҳам ушбу масаланинг долзарблигини қўйидагича асослаган эди: “маълумки, ёш авлод тарбияси ҳамма замонларда ҳам муҳим ва долзарб аҳамиятга эга бўлиб келган. Аммо биз яшаётган XXI асрда бу масала ҳақиқатан ҳам ҳаёт-мамот масаласига айланиб бормоқда”[4].

Ўзбек оилаларидағи ота-она ва фарзанд ўртасидаги бурч ва маъсулият тушунчалари шарқона менталитет бўлиб, авлоддан-авлодга мерос бўлиб қолмоқда. Бу улкан ҳазина, буюк мерос: ахлоқий меъёрлар билан йўғрилган ҳуқуқий қадриятлардир. Кишилик жамияти пайдо бўлибдики, у билан боғлиқ қадриятлар ҳам пайдо бўлади. “Жамият, инсон ва инсоният учун аҳамиятли бўлган барча нарса, ҳодиса ва воқеалар хисобланади”[5]. Тарихда кишилик жамиятининг ажралмас бўлғаги хисобланган оиласда ўзига ҳос қадриятлар тизими шаклланган ана шундай қадриятлар оиласи муносабатларни тартибга солиб турган.

Қадимги шарқ давлатлари ҳуқуқий қадриятларнинг тарихий ўчоқлари хисобланади. Шарқда давлат ҳуқук ва шу жумладан, ҳуқуқий қадриятларнинг пайдо бўлиши ва ривожланишининг ўзига ҳос хусусиятлари ҳамжиҳатлик ғояси ва жамоатчилик фикрини устунлиги билан ифодаланади. Шарқда маънавий-ахлоқий қадриятлар сиёсий муносабатлардан устун турган. Дастреб у қадриятлар ҳуқуқий қадрият кўринишида бўлмасада, ахлоқий қадриятларнинг бурч ва маъсулият масалалари тарзида намоён бўлди. Давр ўтиши билан ўзига ҳос бир маданият вужудга келди. Бу маданият ахлоқий қадриятлардан алоҳида бир тизим бўлиб ажраб чиқсан ҳуқуқий қадриятлар тизимиdir. Ҳуқуқий онг ва ҳуқуқий маданиятнинг туб илдизи хисобланган ҳуқуқий қадриятлар замон ва макон ўзгаришига пропорционал тарзда бугунги кунимизгача ўзгармасдан, миллий маънавий мерос сифатида ўз салмоғини сақлаб қола олди. Тўғри, айтиш мумкин тарихда қанчадан-қанча сиёсий бўхронлар юз берган. Ана шундай бир вазиятда ҳуқуқий-миллий қадриятларнинг бизгача етиб келганлиги диққатга сазовордир. Албатта бирон-бир тарихий жараён янги давр ва замон шароитига беками-кўст етиб келишига кимдир ё нимадир сабабчи бўлади. Лекин шу даражада туркий халқ этник маданиятига сингиб кетган ҳуқуқий қадриятларнинг алоҳида бир тизими сифатида умумиллий қадриятлардан сақланиб етиб келишига буюк сиймоларимизнинг ҳиссалари катта.

Миллий қадриятлар мавзуси кўхна ва навқирон шарқ, унинг таркибий қисми бўлган Марказий Осиё ва Ўзбекистон мутафаккирлари ҳамда олимлари учун ҳам бегона эмас, қадриятшунослик тарихининг энг теран жиҳатларини фақат Фарбдан эмас, балки Шарқдан қидириш керак. *Абу Райхон Беруний* [6], Абу Али ибн Сино [7], Ал-Бухорий [8], Ат-Термизий [9], Яссавий [10], Навоий [11], Мирзо Улугбек [12], Бехбудий [13], Авлоний [14] каби мутафаккир ва олимларнинг ижодида ҳам бу мавзунинг излари бор. Гап ана шу изларни қидириб топишда, уларни унутмасликда янгилаб туришда, замона реалликлари нуқтаи назаридан ҳолисона талқин қилишдадир.

Тарбия маълум бир маданиятни шаклланишига сабаб бўлади. Шу сабабдан бирон-бир тартибли оилани яъни бирон-бир инсонни кўрсак, “маданиятли” экан деб баҳо берамиз. Ваҳоланки инсон маданиятли бўлиб туғилмайди. Унинг ижобий ҳислатлари оилада шаклланади. Демак, маданиятли оиланинг фарзандлари ҳам албатта маданиятли бўлишади.

- маданиятли киши ҳар бир ишга хоҳ у давлат иши бўлсин, хоҳ шахсий иши бўлсин, барча-барчасига бир ҳил ишчанлик кайфияти билан ёндашади;

- маданиятли киши маълум бир мамлакатга тегишли эканлигини ҳис қилиб туради ва ушбу мамлакат учун борини аямайди;

- маданиятли киши жамият аъзоларига бир ҳил тенглик тамойили асосида муносабатда бўлади;

- маданиятли киши ота-онасига севимли фарзанд, фарзандларига гўзал ҳулқли ота, рафиқасига суюкли ёр, дардкашга ҳамдард, ё-у биродарларга ажойиб дўст бўлади.

Энг асосийси маданиятли киши жамиятнинг бири бўлган оиланинг таянчи, оила тарбиясида доимий таъсирчан куч, оилавий тартиб, яъни оила аъзоларининг бир-бирларига муносабати, ота-она ва бошқа катта ёшли қариндошларнинг ҳулқ-атвори, маданий ва сиёсий савияси, муомила маданияти, оиланинг даромади, яшаш шароити ва шу каби омиллардан бир ҳил ҳабардор бўлади.

Ота-она ва ёшлар ўртасидаги бу олийжаноб туйғулар бизнинг, яъни ўзбек ҳалқининг онгимизга, шууримизга бошқалар томонидан сингдирилган эмас, балки шонли тархимизнинг бизларга берган тухфасидир. Бу каби улуғвор қадриятларимиз тундан кунга, кечадан бугунга қўйингки аждодлардан авлодларга ўтиб, замонаи зайларимизга етиб келаётган, 3000 йиллик тарихга эга бўлган буюк ўзбек ҳалқи геномининг битмас-туганмас талабидир. Бу қадрият ўзбек ҳалқи геномининг талаби бўлибгина қолмай, ҳаттоқи шартли рефлексга ҳам айланиб улгурди. Юқорида айтганимиздек, бурч ва маъсулият категориялари ўсиб келаётган ёш авлод онгига сингдирилган эмас, бу аждод-авлод алмашинуvida юзага келадиган ҳуқуқий қадриятлардир.

Мамлакатимизда амалга оширилаётган самарали ишлар жараёнида ёшларнинг маънавиятини, ҳуқуқий маданиятини шакллантиришга алоҳида эътибор қаратилиши уларнинг қонунга бўлган ҳурматини янада такомиллаштириш ҳар бир шахснинг жамият олдидаги ўз бурч ва мажбуриятларини оғишмай бажаришга имкон яратади. Ҳудди шунингдек, қонун чиқарувчи, ижро этувчи ҳамда уни муҳофаза қилувчи органларга нисбатан ҳам ўз навбатида талабчанликни оширади. Ҳуқуқий саводхонликни ёшлидан бошлаб ошириб бориш: ор-номус, қадр-қиммат, инсонпарварлик каби ҳусусиятларни тарбиялашга кўмаклашади. Бу борада “Ўзбекистон ёшларининг замон билан ҳамнафас бўлиб, дунёнинг олис ва яқин мамлакатларидаги тенгдошлари билан самарали мулокот, дўстлик ва ҳамкорлик муносабатларини ўрнатиши ғоят муҳим аҳамиятга эга, деб хисоблаймиз”.

Хулоса қилиб айтадиган бўлсан, Ўзбекистонда ҳуқуқий демократик давлат ҳамда эркин фуқаролик жамиятини қуарар эканмиз, энг аввало биз, мустақил ҳаётга эндинга қадам қўяётган ёшларимиздан тортиб, катта ёшли юртдошларимизнинг маънавиятини, ҳуқуқий онги ва ҳуқуқий маданиятини шакллантиришимиз ҳамда миллий ғоя руҳи билан қуроллантиришимиз зарур бўлади. Зоро, маънавият, ҳуқуқий маданият юксалган жойда

ўзаро ҳурмат, тенглик, тинчлик ва бирдамлик каби улугвор ғоялар халқнинг асосий шиорига айланади.

АДАБИЁТЛАР:

1. И.А. Каримов “Юксак маънавият – енгилмас куч”, Тошкент., 2008 йил., 67 бет.
2. Абу Наср Форобий. Фозил одамлар шахри. Янги аср авлоди. ИСБН: 978-9943-27-613-0. 2016 йил
3. О.Шарафиддинов. Ижодни англаш баҳти. Т.: “Шарқ” нашриёти, 2004. - 640 б.
4. Ш.М. Мирзиёев Миллий тараққиёт йўлимизни қатъият билан давом эттириб, янги босқичга кўтарамиз.1-жилд. Т.:Ўзбекистон, 2017. 504-б
5. Фалсафа қомусий луғат. Т.:Шарқ, 2004. 476-б.
6. Абу Райхон Беруний. Абу Райхон Беруний, танланган асарлар. Фан, 1968 458-б.
7. [Абу Али ибн Сино](#). Мен англаган дунё. Т.: “Шарқ”, 2015. 272-б.
8. [Усмонхон хожи Темурхон ўғли](#). Имом ал-Бухорий – муҳаддислар султони. Энциклопедия, 2004. 112-б.
9. [Ал-Хаким ат-Термизий](#). Валийлар ҳаёт йўли. Сийрат ал-авлиё. Ношир, 2016. 232-б
10. [А. Яссавий](#). Девони ҳикмат. Т.: Наврӯз, 2018. 360-б. Номер ИСБН: 978-9943-381-42-1
11. А. Навоий. Алишер Навоий (Тўла асарлар тўплами) - 1 жилд. Т.: “[Гафур Гулом](#)”, 2013. 804-б. Номер ИСБН: 978-9943-03-349-8
12. [М. Улугбек](#). Тўрт улус тарихи. “[Чўлпон](#)”, 1993. 224-б. Номер ИСБН: 5-8250-0315-5
13. Маҳмудхўжа Беҳбудий. Танланган асарлар. “Маънавият”, 2006. 280-б.
14. [Абдулла Авлоний](#). Туркий гулистон ёҳуд ахлоқ. “Ёшлар нашриёт уйи”, 2018. 97-б. Номер ИСБН: 978-9943-5318-1-9

РЕЗЮМЕ:

Мақолада ёш авлоднинг камол топиши, ривожланиши, уларнинг дунёқараши, тафаккури мамлакат ҳаётига, янгиланишларга мос равишда ўзгариб бориши маънавият ва ҳуқуқий маданият билан чамбарчас боғлиқлиги кўрсатиб берилган. Шунингдек, бу борадаги муаммоларга тўхталиб ўтилган ҳамда уларни бартараф этиш бўйича таклиф ва ечимлар берилган.

Калит сўзлар: комил инсон, маънавият, ҳуқуқий онг, ҳуқуқий қадрият, ахлоқ, тарбия, ҳуқуқий маданият, мафкуравий иммунитет.

РЕЗЮМЕ:

В статье показано, что взросление и развитие молодого поколения, его мировоззрение, мышление меняюся в соответствии с жизнью и обновлениями страны, тесно связаны с духовностью и правовой культурой. Также были обсуждены проблемы в этой связи и даны предложения и решения по их устранению.

Ключевые слова: совершенный человек, духовность, правосознание, правовая ценность, нравственность, образование, правовая культура, идеологический иммунитет.

RESUME:

In this article, we focused on the analysis of religious values, sunnah, and hadiths, not simply ethics, manners, equal rights, etc. We explained that the hadiths reflect the life and activities of the Prophet Muhammad, as well as his various opinions, instructions and attitudes on religious, philosophical, moral and educational topics in different situations.

Key words: historical value, religious freedom, hadith, culture, enlightenment.